

φόν του, ἰδοὺ ἡ ἐντύπωσις, ἦν προξενουσί τὰ δράματά σου.

Τὴν ἐπαύριον παριστάνετο κομωδία τις τοῦ Δυμά, ὁ δὲ συγγραφεὺς ἦτο εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ὀρχήστρας. Αἴφνης ὁ Soumet τὸν κτυπᾷ ἐπὶ τοῦ ὤμου, καὶ δεικνύων αὐτῷ κύριόν τινα κοιμώμενον, τῷ λέγει μὲ τόνον φωνῆς γλυκύπικρον·

— Βλέπεις, ἀκριβέ μου Δυμά, ὅτι ἐμπορεῖ ν' ἀποκοιμηθῆ τις καὶ εἰς τὰ ἐδικά σου ἔργα.

— Ἄ, ὑπέλαβεν ὁ Δυμάς, εἶναι ὁ ψεσινὸς κύριος, ὅστις δὲν ἐξύπνησεν ἀκόμη.

* *

Κύριός τις κακοενδεδυμένος ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν πλούσιον τραπεζίτην **

— Ὁ κύριος δὲν δέχεται σήμερα, τῷ λέγει ὁ ὑπρέτης.

— Τοῦτο μ' εἶνε ἀδιάφορον. . . ἀρκεῖ νὰ δίδῃ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Εἷς τῶν σπουδαιοτέρων παρ' ἡμῖν κεφαλαίου-
λων διηγεῖτο ἐσχάτως τὸ ἐξῆς νοστιμώτατον ἀ-
νέκδοτον, ὅπερ ἔλαβε χώραν παρ' αὐτῷ τούτῳ.

Πρωῖν τινὰ ἤμην ἐν τῷ γραφείῳ μου, ὅτε μ' ἐζήτησε κάποιος.

— Τὸ ὄνομά του; λέγω πρὸς τὸν ἀγγέλλοντά μοι τοῦτο ὑπρέτην.

— Λέγει ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ εἶπῃ τὸ ὄνομά του, διότι ὁ κύριος δὲν τὸν γνωρίζει.

— Πολὺ καλά. Ἄλλὰ τέλος πάντων τί θέλει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;

— Θέλει, λέγει, νὰ σὰς ὀμιλήσῃ περὶ ὑποθέ-
σεως σπουδαιοτάτης.

— Ἄς ἔλθῃ.

Τότε προσῆλθέ τις λίαν κακῶς ἐνδεδυμένος.

— Κύριε, μοὶ λέγει, ἔρχομαι νὰ σὰς προτείνω ὑπόθεσιν τινα σπουδαιοτάτην, ὑπόθεσιν ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι δὲν παρουσιάζονται δις ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

— Τί ὑπόθεσις εἶν' αὐτή;

— Ἰδοὺ! Κύριός τις ἔχει ἀνάγκην ἑκατὸν χι-
λιάδων φράγκων· ἀντὶ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου δύ-
νασθε ν' ἀγοράσῃτε τὴν μεγαλοπρεπῆ οἰκίαν του μετὰ τοῦ κήπου τῆς.

— Ἄ, δὲν ἔχω διαθέσιμους ἑκατὸν χιλιάδας φράγκα.

— Δίδει καὶ τὰ ἐπιπλα χάρισμα.

— Σὰς λέγω ὅτι δὲν εἶνε διὰ νὰ γείνη τὸ πρᾶγ-
μα τοῦτο. Ἀφήσατέ με ἤσυχον.

— Ἄλλ' ἡ οἰκία αὐτὴ ἀξίζει διακοσίας χιλι-
άδας φράγκα.

— Καὶ διὰ πενήντα χιλιάδας φράγκα ἂν μοὶ τὴν ἐλθόν, ἀμφιβάλω ἂν θὰ τὸ ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν.

— Πενήντα χιλιάδας φράγκα; ἀναφωνεῖ τό-
τε. Ἄ, ἔχω ἄλλο τι νὰ σὰς προτείνω. . . ἐν κτή-
μα εἰς τὸ Φάληρον, κάτι τι θαυμασίον!

— Δὲν θέλω κτήματα. Ὑπάγετε εἰς τὸ κα-
λόν. Μὴ μὲ ζαλίζετε.

Ὁ ξένος ἔσυρε τότε κάτι τι ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ φορέματός του.

— Τότε λοιπὸν, κύριε, ἀγοράσατέ μου αὐτὴν τὴν ὠραίαν κεχρυσωμένον πίπαν. . . . Εἶναι εὐ-
ρημα σπάνιον, μοναδικόν. . . . Σφράντα φράγκα μόνον. . . πίπᾳ, ὅπου ἔχει ἑκατὸν εἴκοσι φράγκα!
(Ὁ κεφαλαίουχος προσέθηκε μετὰ καταβε-
βλημένου ὕφους νικηθέντος):

— Ἠγόρασα τὴν πίπαν!

ΙΘΝΑΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Εἶνε εὐκολώτερον νὰ κάμῃ τὸ καλὸν ὁ πλούσιος, παρὰ νὰ μὴ κάμῃ τὸ κακὸν ὁ πτωχός.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατ' ἀρχαῖον ἔθος, ἰσχύον ἔτι ἐν Λονδίῳ, ἡ συντεχνία τῶν ὀπωροπωλῶν προσφέρει κατ' ἔτος εἰς τὸν λόρδον δημάρχον ποσὸν τι ὀπωρῶν ἐκ τῶν καλλίστων τῆς ἐποχῆς. Ἄλλοτε τὸ δῶρον τοῦτο συνίσταται εἰς δώδεκα μεδύμους μῆλων δια-
φόρων εἰδῶν, ἐκ τῶν ἐκλεκτοτάτων. Τὰ μῆλα ταῦτα ἐτίθεντο μετὰ προσοχῆς εἰς λευκὰ κομψὰ κάμιστρα καλυπτόμενα διὰ μικρᾶς ὀθόνης· οἱ δὲ ὀπωροπῶλαι, τεταγμένοι εἰς γραμμὴν, ἔφερον ἐν πομπῇ τὰ κάμιστρα εἰς τὸ Mansion House. Ἐν-
ταῦθα ἡ κυρία τοῦ δημάρχου δεχομένη τοὺς κο-
μίζοντας τὰ δῶρα, διέτασσε τὴν οἰκονόμον αὐτῆς νὰ παραλάβῃ τὰς ὀπώρας, καὶ νὰ θέσῃ ἀντ' αὐ-
τῶν εἰς ἕκαστον κάμιστρον φιάλην οἴνου δι' ἐκεί-
νους, οἵτινες τὰς ἔφερον· ἀκολούθως γέφυμα παρε-
τίθετο εἰς αὐτοὺς, οὔτινος συναπεκόμιζον καὶ τὰ ἀπομεινάρια διὰ τὸ δεῖπνον αὐτῶν.

Ἡ ἀρχαία αὕτη τελετὴ διετηρήθη ἄνευ δια-
κοπῆς μέχρις σήμερον, τροποποιηθεῖσα μόνον εἰς τὰς λεπτομερεῖας κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους.

Τελευταῖον ἐτετέλεθη πάλιν ἐν Λονδίῳ αἱ προ-
σενεχθεῖσαι ὀπῶραι διετέθησαν ἐντέχνως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ λόρδου δημάρχου· ἦσαν δὲ διαφόρων εἰδῶν, ἀνανάδες, πεπόνια, σῦκα, σταφύλια, ρο-
δόκινα, βερύκκοκα, καὶ συνοδεύοντο ὑπὸ λαμ-
πρᾶς ἀνθοδέσμης.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Αἱ κηλίδες τοῦ καφέ καὶ τοῦ καφέ μετὰ γά-
λακτος δύνανται νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐξ ὑφάσματος μαλλίνου ἢ μεταξίνου, ἄνευ βλάβης οἷας δῆποτε τοῦ χρώματος, ὡς ἐξῆς. Τρίβομεν αὐτάς διὰ ψή-
κτρας καὶ διὰ γλυκερίνης καθαρᾶς, καὶ ἔπειτα ἀποπλύνωμεν διὰ χλιαροῦ ὕδατος, μετὰ δὲ ταῦ-
τα πατοῦμεν διὰ θερμοῦ σιδήρου τοῦ σιδηρώμα-
τος τὸ ἀνάστροφον μέρος τοῦ ὑφάσματος ἕως νὰ στεγνώσῃ. Ἡ γλυκερίνη ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἀ-
πορροφᾷ τὰς χρωματιστικὰς ὕλας τοῦ καφέ καὶ τὰς λιπαρὰς τοῦ γάλακτος.

σκευάζει, ὅπως εὐχαρίστως δεχθῆ τὰ σωτήριανάματα τῆς θρησκείας. Διὰ τῆς ἀνατροφῆς, καθὼς ὀρθότατα παρετήρησεν ὁ περίφημος παιδαγωγὸς Pestalozzi, ἀνυψοῦνται τὰ τέκνα εἰς τὸν Θεόν, διότι παρὰ τῆς μητρὸς ἀνατροφόμενα καὶ συνειθίζονται νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν μητέρα των, ἢ ἀγαπῶσιν αὐτὴν καὶ νὰ ὑπακούωσιν εἰς αὐτήν, μανθάνουσιν οὕτω καὶ εἰς τὸν Θεὸν νὰ πιστεύωσι καὶ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς πλησίον αὐτῶν ἢ ἀγαπῶσι, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ νὰ ὑπακούωσιν.

Σωτηριώδη τῷ ὄντι καὶ ἐξαισία εἶναι τὰ ἀποτέλεσματα τῆς καλῆς ἀγωγῆς, καθόσον ἐξ αὐτῆς κυρίως ἐκτρέχεται ἡ εὐημερία ἢ ἡ κακοδαιμονία τῶν κοινωνιῶν. Τοῦτο καλῶς συνησθάνθησαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι καὶ οἱ νεώτεροι. Ὅθεν βλέπομεν τὸν σοφὸν νομοθέτην τῆς Σπάρτης κανονίζοντα οὐχὶ δι' ἀπλῶν συμβουλῶν ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν νομοθετικῶν αὐτοῦ διατάξεων τὴν σωματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων, οὐχὶ μόνον ἀφ' ἧς γεννηθῶσι καὶ καθ' ὅλην τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν αὐτῶν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς γεννήσεως αὐτῶν φροντίζοντα διὰ τῶν ἀσκήσεων, ἃς καὶ εἰς τὰς Σπαρτιάτιδας ἐπέβαλε, νὰ προετοιμαζῆ εἰς αὐτὰ μητέρας καὶ τροφῶς ὑγιεῖς καὶ εὐρώστους. Τὴν ἀνάγκην τῆς καλῆς ἀγωγῆς συνησθάνθη καὶ ὁ σοφὸς νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν Σόλων, ὅθεν καὶ τὴν ἀνατροφήν τῶν νέων ἐπεμελήθη, καὶ περὶ τῶν δημοσίων ἡθῶν ἐφρόντισε, καὶ πάντα ἀργὸν ὡς ὑποπτον καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν πόλιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου προσήγαγε, καὶ εἰς τοὺς γονεῖς τὸ καθήκον τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων αὐτῶν ἐπὶ ποινῇ ἐπέβαλε.

Τί ἄλλο δὲ ἐπραττον οἱ ἑπτὰ σοφοὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος διὰ τῶν ὥραιων ἐκείνων καὶ σοφῶν τῷ ὄντι ἀποφθεγμάτων εἰμὴ νὰ διαφωτίζωσι τὸν νοῦν, ν' ἀνατρέψωσι τὴν καρδίαν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν νὰ καθοδηγῶσι τοὺς προγόνους ἡμῶν; Εἰς τὴν ἠθικὴν διάπλασιν τῶν νέων ἀφιέρωσε καὶ ὁ Σωκράτης δλόκληρον τὸν πολῦτιμον αὐτοῦ βίον, καὶ διὰ τοῦτο σοφώτατος πάντων ὑπὸ τοῦ ματελοῦ ἀνηγορεύθη, θεωρήσας αὐτὴν ὡς τὴν μόνην ἀσφαλῆ βράσιν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἀρχαιότης ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον διὰ τῶν σοφωτέρων αὐτῆς ἀνδρῶν νὰ καλλιεργήσῃ τὴν ἀνατροφήν, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς νομοθεσίας νὰ ἐνισχύσῃ καὶ ἐξασφαλίσῃ αὐτήν, εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἀπέκειτο ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς φιλανθρωπῶν θρησκείας τοῦ Σωτῆρος ἢ ἀναλάβῃ αὐτήν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ τὴν ἀνυψώσῃ, καὶ διὰ τῆς θείας σφραγίδος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης ἰσρὸν καὶ σωτήριον ἢ ἀναδείξῃ αὐτήν.

Τί ἄλλο τῷ ὄντι προσέθετο ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Θεάνθρωπος εἰμὴ διὰ τῆς θείας αὐτοῦ διδασκαλίας καὶ διὰ τοῦ φωτοδόλου αὐτοῦ παραδείγματος νὰ παιδαγωγῆσῃ καὶ τελειοποιήσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εὐδαιμόνες ζήσωμεν καὶ

τῆς αἰωνίου μακαριότητος ἀξιῶι κατασταθῶμεν;

Ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ χριστιανισμοῦ ἡ παιδαγωγία εὖρε τὴν ἀκράδαντον αὐτῆς βράσιν, τὸν ἀληθῆ αὐτῆς σκοπὸν καὶ τὰ μόννα κατάλληλα μέσα, δι' ὧν ὁ σωτήριος αὐτῆς σκοπὸς ἐπιτυγχάνεται.

Καὶ ἰδοὺ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς χριστιανικῆς παιδαγωγίας ἡ εὐημερία τῶν κοινωνιῶν προήχθη, καὶ ὁ ἀληθῆς πολιτισμὸς τελειότερος καθημέραν ἀναδεικνύεται. Θλιβερὸν καὶ ἀποτρόπαιον συμβεβηκὸς θεωρεῖται σήμερον παρὰ πάντων ὁ πόλεμος. Οἱ Νερόνες καὶ οἱ Καλλιγούλαι εὐτυχῶς ἐξέλειπον. Ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐημερία τῶν λαῶν σύμβολα τῶν Κυβερνήσεων κατέστησαν, τὰ ἔθνη ἀδελφικὴν χεῖρα πρὸς ἄλληλα τείνουσι, τὰ θρησκευτικὰ μίσση καὶ τὰ φυλετικὰ πάθη καθημέραν ἐκλείπουσιν, οἱ πλοῦσιοι μετὰ τῶν πενήτων συνδιαλλάττονται, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον διὰ μυρίων φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων καλύπτει σήμερον τὸ ἔδαφος τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης. Τὰ εὐεργετικὰ ταῦτα ἀποτέλεσματα τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς, ἐνθαρρύνοντα τὰς εὐγενεῖς ψυχάς, νέους παιδαγωγικοὺς ἀγῶνας καὶ νέας παιδαγωγικὰς συγγραφὰς καθ' ἡμέραν προκαλοῦσι, καὶ πολλὰί γυναῖκες ἔσχοι διὰ τὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς καὶ τὴν παιδείαν αὐτῶν, συναισθανόμεναι τὴν εὐγενῆ ἀποστολὴν τοῦ φύλου των, εἰς τὴν παιδαγωγίαν ἀφιερῶνουν τὸν βίον των, καὶ διὰ τῶν παιδαγωγικῶν αὐτῶν πονημάτων τὸ γυναικεῖον φύλον τιμῶσι. Τοιοῦτοτρόπως ἡ παιδαγωγία ἀληθῆς ἐπιστήμη κατέστη ἤδη, καὶ ἐπιστήμη τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας, ἡ ἐπιστήμη καὶ διευθύνοσα τὸν ἀνθρώπινον βίον δικαίως ἀπεκατέστη. Καθὼς ἡ ἀνάγκη τῆς υγιείας καὶ αἰ ἀσθένειας τοῦ σώματος ἐπροκάλεσαν τὴν γένεσιν τῆς Ἰατρικῆς, τοιοῦτοτρόπως αἰ διάφοροι ἠθικαὶ ἀσθένεια καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ψυχικῆς υγιείας ἐπροκάλεσαν τὴν γένεσιν τῆς Παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, ἥτις καὶ τὴν υγιεινὴν τῆς ἀπαρἀλλάκτως ὡς ἡ Ἰατρικὴ, καὶ τὴν νοσογραφίαν τῆς καὶ τὴν θεραπευτικὴν τῆς, καὶ τὴν φαρμακολογίαν τῆς, καὶ τὰ νοσοκομεία τῆς ἔχει. Καὶ τὸ μὲν μέρος τῆς παιδαγωγίας, ὅπερ διδάσκει τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγαθῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διαφόρων ἀρετῶν καὶ τὴν ἀπόκτησιν τῶν διαφόρων καλῶν ἐξέων ἀπαοτίζει τὴν υγιεινὴν αὐτῆς, ἡ δὲ περιγραφή τῶν διαφόρων ἠθικῶν ἐλαττωμάτων καὶ καιῶν ἀποτελεῖ τὴν νοσογραφίαν αὐτῆς, ἡ δὲ διδασκαλία τῶν διαφόρων τρόπων καὶ μέσων, δι' ὧν ἕκαστον τῶν ἠθικῶν νοσημάτων δύναται νὰ θεραπευθῆ, ἀποτελεῖ τὴν θεραπευτικὴν αὐτῆς, ἡ δὲ πραγματεία τῶν καταλληλοτέρων παιδαγωγικῶν ποινῶν καὶ ἀμοιβῶν ἀπαοτίζει τὴν φαρμακολογίαν αὐτῆς, τὰ δὲ Παιδαγωγεῖα καὶ τὰ Σχολεῖα εἶναι τὰ νοσοκομεία αὐτῆς. Ἐὰν δὲ ὁμολογουμένως ἡ ἀθάνατος καὶ λογικὴ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀνώτερον, ὑψηλότερον καὶ εὐγενεστέρα τοῦ θνητοῦ σώματος αὐτοῦ, ἃς μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ φίλοι ἡμῶν ἰατροὶ

μοὶ τοῦ σοφοῦ ἠνεώθησαν, τότε ἐνόησεν ὅτι μόνον ἡ χριστιανικὴ ἀνατροπὴ, μόνον τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα δύναται νὰ πληρώσῃ τὸ κενὸν τῆς ψυχῆς μας καὶ νὰ καταπαύσῃ τὴν κοινωνικὴν κακουχίαν, καὶ ἔκτοτε εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀνατροπὴν τῶν γυναικῶν ἀφιερώθη, ὅπως διὰ τῆς χριστιανικῆς ἀνατροπῆς τῶν γυναικῶν χριστιανικῶς παιδαγωγηθῇ καὶ ἡ κοινωνία.

Ἄφρονες λοιπὸν καὶ μωροὶ ὅσοι τὴν κοινωνικὴν ἀξίαν τῆς γυναικὸς παραγνωρίζοντες, εἰς ἀηλικιότητα διηνεκῆ καταδικάζουσι τὸ γυναικεῖον φύλον, καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακὰ μόνον ἔργα περιορίζοντες τὴν γυναῖκα περιττὴν, καὶ ἐπιβλαβὴ μάλιστα θεωροῦσι πᾶσαν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν. Ἄλλ' ἐπίσης μωροὺς καὶ ἄφρονας, φίλτατοι ἀκροαταί, θέλομεν ὀνομάσει πάντας ἐκείνους, οἵτινες καὶ ἐν τῇ ἐσπερίᾳ Βυρῶπῃ καὶ ἐν τῇ βορείᾳ Ἀμερικῇ ἰδίως τὴν χειραφετήσιν τῆς γυναικὸς ἀνακηρύττοντες, οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξὺ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς τῆς γυναικὸς παραδέχονται, ἀλλὰ καὶ βουλευτὰς καὶ ὑπουργοὺς, καὶ δικηγόρους καὶ ἰατροὺς, καὶ ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἴδωσι τὰς γυναῖκας.

Οἱ τοιοῦτοι νομίζουν ὅτι τοιουτοτρόπως περιποιῶνται καὶ ἀνυψῶνται τὸ ὠραῖον φύλον, καὶ ὅτι ἐπομένως τὴν κοινωνίαν προάγουσιν, ὑπάρχουσι δὲ καὶ κοῦφαί τινες κεφαλαὶ γυναικῶν, αἵτινες πιστεύουσιν αὐτὰ καὶ ἐνασμενίζονται. Καὶ δὲν αἰσθάνονται οἱ ἄθλιοι ὅτι τοιουτοτρόπως ἀντὶ ν' ἀνυψώσωσιν ἐξευτελίζουσι τὸ γυναικεῖον φύλον, καὶ καταβιβάζουσι αὐτὰ ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν κοινωνικὴν περιωπὴν εἰς ἣν ὁ Πλάστης τὸ ἔθεσε. Δὲν αἰσθάνονται ὅτι προκαλοῦντες τὰς γυναῖκας εἰς τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς ἀνδρας ἔργα ἀντιστρατεύονται εἰς τοὺς ἀναλλοιώτους νόμους τῆς φύσεως καὶ εἰς τὴν ὑπεράττην βούλησιν τοῦ Ὑψίστου, ὅστις ἐν τῇ ὑπεράττῃ αὐτοῦ σοφίᾳ δι' ἄλλων προσόντων σκοπίμως προικίσας τὰς γυναῖκας καὶ δι' ἄλλων τοὺς ἀνδρας, δι' ἄλλα ἔργα ἐπροσδιόρισε τὰς μὲν καὶ δι' ἄλλα τοὺς δὲ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν αἰσθάνονται οἱ ἄθλιοι ὅτι διὰ τοῦ τελευταίου καὶ τελειότερου πλάσματός του ὁ Ὑψιστος τὴν τελειοποίησιν ἰδίως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους προσέθετο, καὶ διὰ τοῦτο οὐχὶ μόνον τὰ φυσικὰ ἀλλὰ καὶ τὰ ἠθικὰ τέκνα τῶν γυναικῶν εἶναι οἱ ἀνδρες. Εἰς τὰς γυναῖκας ὁ Θεὸς ἀνέθεσεν οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ γάλακτος αὐτῶν τὸ σῶμα τῶν τέκνων των ν' ἀναπτύσωσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ γλυκυτέρου εἰσέτι γάλακτος τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τὴν ψυχὴν τῶν τέκνων των νὰ διαπλάττωσιν, ὅπως εἰκόνας ἀληθεῖς τοῦ παναγάθου Θεοῦ ἀναδεικνύωσιν αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἴδου τὸ ὑψηλὸν καὶ θεῖον τῶντι ἔργον τῶν γυναικῶν, ἔργον ἀναντιρρήτως ἀνώτερον παντὸς ἄλλου ἔργου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἴδου δὲ διατὶ ὁ πάνσοφος Δημιουργὸς διὰ τῶν παιδαγωγικῶν ἰδίως

προσόντων ἐπροίκισε τὰς γυναῖκας, καὶ ἐνῶ εἰς τὸν ἀνδρα ἐχάρισε ῥώμην σωματικὴν καὶ διάνοιαν ἰσχυροτέραν ἴσως, εἰς τὴν γυναῖκα ἰδίως ἐχάρισε καὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τὴν λεπτότητα, τὴν ἐξάισιον εὐαισθησίαν, τὰ εὐεργετικὰ αἰσθητάματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπαιθείας, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα, τὸ παντοδύναμον δάκρυ, καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἀκατανόητον καὶ μαγικὴν ἐκείνην δύναμιν τοῦ νὰ εἰσχωρῇ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς διανοίας καὶ εἰς τὰ ἀπόκρυφα τῆς καρδίας· διὰ τῶν θεῶν δὲ τούτων δώρων, ἅτινα τὰ ἔξοχα προτερήματα τῆς παιδαγωγοῦ ἀπαρτίζουν, καὶ τὰ ὁποῖα ἐχαρκτήρισαν τὸν θεῖον Παιδαγωγὸν τῆς ἀνθρωπότητος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιγείου παρουσίας του, ὁ οὐράνιος Πατὴρ κατέστησε τὴν γυναῖκα ἐν τῇ φαινομένη αὐτῆς ἀδυναμίᾳ παντοδύναμον πρὸς διάπλασιν τῶν ψυχῶν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον πλάσας ὁ Θεὸς δὲν ἀφῆκε μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα σύντροφον καὶ βοηθὸν αὐτοῦ διηνεκῆ ἔπλασεν, ὅπως ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ θρησκευτικῆς ἐμφανίσεως μέχρι τῆς κλίνης τοῦ θανάτου ἀχώριστος παρ' αὐτῷ διαμένῃ, οὐχὶ ὅπως θέληγῃ μόνον, ἀλλ' ὅπως διὰ τῶν θεληγῆτρων τῆς βελτιοῦ, τελειοποιῇ, εὐδαίμονα αὐτὸν καθιστᾷ.

Ἄς αἰσθανθῇ λοιπὸν τὸ γυναικεῖον φύλον τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν, εἰς ἣν ὁ Θεὸς προώρισεν αὐτὸ ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἄς αἰσθανθῇ τὴν σπουδαίαν ἀποστολὴν του καὶ τὴν μεγίστην εὐθύνην του. Ἄς καλλιεργήσῃ τὰ πολύτιμα δῶρα, δι' ὧν ἐπροικίσθη, ὅπως δι' αὐτῶν ὠφέλιμον ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατασταθῇ. Ἄς ἀσπασθῇ τὴν ὠραίαν καὶ ὑψηλὴν ἐπιστήμην τῆς Παιδαγωγίας, ὅπως ἄξιον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του διὰ τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος ἀναδειχθῇ, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ μεταδώσῃ ὅ,τι δὲν ἔχει. Ἄς διαφωτίσῃ διὰ καταλλήλου παιδείας τὴν διάνοιάν του, ἃς θερμῶν διὰ τῆς φιλανθρωποῦ θρησκείας τὴν καρδίαν του, ἃς ἀνυψωθῇ ὑπὲρ τῆς ὕλης, καὶ τότε αἰ κατὰ τῶν γυναικῶν, ὡς φιλοκόσμων καὶ ἐπιπολαίων καὶ κούφων καὶ φιλαρέσκων, καθημερινὰ αἰτιάσεις τῶν ἀνδρῶν θέλουσι καταπαύσει. Τότε καὶ νέοι καὶ νεάνιδες, καὶ ἀνδρες καὶ γέροντες τοὺς κινδύνους τῆς ἡλικίας αὐτῶν διαφεύγοντες, ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος θέλουσι δραστηρίως ἐργάζεσθαι, καὶ πάντες τότε θέλομεν ἀγαπήσει καὶ ἐπαινέσει τὸ γυναικεῖον φύλον οὐχὶ μόνον ὡς ὠραῖον, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐεργετικὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ἐκτός τῶν τριῶν ἡλικιῶν, περὶ ὧν σήμερον ὠμιλήσαμεν, ὑπάρχει, φίλτατοι ἀκροαταί, καὶ ἄλλη τετάρτη, ἡ παιδικὴ ἡλικία, τὴν ὁποίαν παρελείψαμεν σήμερον, ἂν καὶ πάντες δι' αὐτῆς διήλθομεν, ἂν καὶ πάντες τέκνα πιστὰ καὶ γνήσια τῆς ἡλικίας ταύτης εἴμεθα. Ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ ἐμπερικλείεται